

q̄ se p̄ eternitatē dñi esse p̄site
ret q̄ p̄ tali blasphemā cēt la
pidand? q̄ nō valentes sapiēcie
q̄ loquebat̄ resistere q̄ opib? que
p̄babāt suos sermones: cūtūt
se ad lapides vt illū lapidib? ob
ruant cui? semōi resistere nō va
lebat. q̄ uī em̄ ōne dictū sumia
tū sit tamē iniquitatis error obmī
tur. q̄ inītūt̄ placentib? q̄ nō p̄
suadet̄ veritate p̄posita Dic ego
Tulerunt lapides iudei: lapidea
stra veritatē corda habētes (vt
ia erēt in ih̄m) Actu. viij. Dura
ceruice q̄ indomabili corde vos sē
p̄ spūisācto re. Math. xxij. Ibe
rusalē iherlm̄ que occidis app̄has
q̄ lapidas eos qui ad tem̄issi fūt
q̄-n̄-c̄-f̄-t̄-q̄-ḡ-z̄-p̄-s̄-s̄-ā-s̄-t̄-n̄-ō.
(Ihs autē) nō tim̄ e mortis q̄
Joh. xvij. crucifixib? occurrit
neq; in potēia resistēdi. q̄r vno
verbō in infernu ūnes p̄cipitare
potuit Dap̄. xvij. Cui? verbum
dur? bellator in terra extermīnij
stans repleuit ūnia morte. tamē
nunc dispensatiue (abscondit se)
cedes furori eoz usq; dum vār̄z
hora passiois quā p̄fimuit pater
q̄ docens nos furorē hostium pro
tempore declinare Rō. xij. Sō vos
metipōs defendētes carissimū sed
date locum ire Vsa. xvi. abscon
de fugiētes q̄ vagos ne p̄das hi
tent apud te p̄fugi mei. a facie ei
gladij fugierūt. a facie arcus ex
teti. a facie gladij imminētis. a fa

cie grāvis plij. (Et exiuit de tem
plo ab eis) Designās de relatio
nē istorū q̄ trāsitu; ad gētes Ma
thē. xxij. Ecce relinquet vob̄ do
mī vestra deserta Eze. iij. H̄ndi
cta gloria dñi de loco scō suo sup
ple recedit Deut. xxxij. abscondā
faciem mēam ab eis q̄ considerabo no
uissima eoz. Dic ergo dispēsatī
ue recessit. Ca. ix.

Et p̄teries ih̄s vidit h̄bi
nē cecū) Dic ināpit ps
illa que ē de doctrīa illū
naōnis verbi incarnati h̄m̄ q̄ il
luminatū ondit p̄ corpale fc̄m̄
Dividit autē in duas p̄tes In q̄
rū p̄ma signū illuminatōnis cum
fuis p̄tinēch̄s plene describit.
In secunda autē doctrīna illumin
atōnis in signo significata p̄po
nitur ibi: audiuit ih̄us q̄r eieas
sent eum. Adhuc p̄ma ps i tres
dividit p̄tes. In q̄r p̄ma signū
p̄ficatur In secunda veritas signi
certificat̄ ibi: Iaq; viāni q̄r qui
videat eum p̄us In tercia autē p̄
te signū manifestat̄ ibi: adducit̄
eum ad p̄hariseos: In p̄ma ha
rum p̄cū tria dicuntur sc̄z oportu
mitas ad faciendū miraculū. mo
bus utilis ad p̄ficendū q̄ obedi
entia illuminati ad bñficiū mā
culi suscipiēdū. Oportunitas autē
ad faciendū est in quatuor sc̄z q̄
ā miseria. discipulorū instructio
nccāria. temporalis ad mācula fa
cienda agruētia. q̄ saluatoris

benuolentia. Ceci quidem miseria exprimitur per hoc quia dicit: et preteriens: quando exiuit de medio peccatorum et non stas in via peccatorum. Luce quarto. Iesus autem transiens per medium illorum ibat Psalmista. In via peccatorum non stetit in catreda pestile. non se. Videlicet Christus diligenter oculo fixo visu asperatum ad cecum directum ut ex hoc se misericordem ad miserorum ostenderet et discipulos in animis raconebat et ad querendum prouocaret. De primo Tobie quarto. Non auertas oculos tuos ab uno paupere Trenorum ultimo. Intue dominum et respice obprobrium nostrum. Trenorum p. mo. Vide domine quamvis tribulorum. Exo. tercio. Videns vidi afflictionem populi mei. De secundo in psalmo. In via hac quod gradieis super te oculos meos. Ad hoc enim preteriunt ut omnibus se exhiberet Actuum decimo. Pertransiit beneficentia et sanando omnes oppressos a doloro. sicut enim Johannis quanto mirabantur discipuli quia loquebatur cum paupercula peccatrice et alienigena femina. Ita hic mirantur quod respectis multis spectaculis visum sue dignacionis figit in paupere mendico et eo hominem ad ymaginem dei creatum deturpatam faciem ha-

bentem cecum visu carentem et quod maior miseria (a nativitate) qui nunquam huius mundi lucem viderat. Johannis tertio. Qui concepti non viderunt lucem et hoc facit ad gloriam miraculi. quia in cœco nato magis profunda fuit causa cecitatis quod in eo qui aliquando vidit Psalmista. Pauper fuz ego et in laboribus a iuuentute mea. Et interrogauerunt eum discipuli eius. ecce instructio discipulis necessaria. Et habet duo. Interrogacionem dubitacionis et responsionem illuminacionis. Dic ergo: et interrogauerunt eum discipuli eius: exortati ad modum visus ad cecum directi. Deuterotricefimotero. Interroga proximum et annuncias tibi maiores tuos et dicent tibi (Rabbi) magistrum confitentur cuius nolunt esse discipuli. Johannis tertio. scimus quia a deo venisti magister. Iohannes secundo. Dedit vobis dominum iusticie et descendere faciet ad vos ymbrum matutinum et serutinum (quis peccavit hic aut pentes eius). Isti supponebant quoddam falsum scilicet quod nullus punitur a deo nisi pro peccato. hoc autem falsum est sicut patet in beato Job et ideo querunt. Vide tur tamquam sicut dicit Augustinus. quod statuta sunt homini questione. quod psalmus eius est in libro genere prophetiarum et psalmus eius contra rationem

cōtra legē a p̄p̄b̄ciā est. q̄ ppter
p̄dā p̄ntum iste sit pumit? - Deu
tero. xxiiij. Nō ocađetur patres
p̄ filijs nec filiij p̄ p̄ribus suis s̄
vnusquisq; in p̄ctō suo moriet.
Cōn̄ p̄p̄b̄ciā autē Ezechiel. xvi
ij. Filius nō portabit iniquitatē pa
tris. nec pater portabit iniquitatē
filiij s̄ anima q̄ peccauerit ip̄a mo
rietur. Altera autē ps fuit contra
rācōem qz anq; iste nasceret pec
care nō potuit. qz liberaz vitā ad
respirandū nō habuit. ergo ista
q̄stio in toto stulta fuit q̄ sup̄ po
sicoz falsi fūdata. Ad hoc autē dō
q̄ questio quidē fuit simplex sed
nō peitus stulta q̄ ideo voluit eos
dñs ad qrendū prouocare quia
q̄uis eternalis fili? pro patre n̄
puniatur. nec etiā tpaliter fili?
puniat pro patre. tamen malus
pater aliquī pumit in filio tpalit
vt filiū vīdendo torquatur sic Ge
nesis. ix. Chani fili? no e pumit?
in filio suo chanaan. i hoc q̄ ser
uitut q̄ maledictiō fit addict?
q̄ ad liberos adiūt patris sui nō
fit ydoneus. Et sic dī Exodi. xx.
ego sū deus zelotes vīndicās pec
cata patrū in filios in terciā q̄ q̄
tam giacionem. qz p̄ terciā q̄ q̄
tā generađonem p̄s frequenter
vīdent filios et nepotes q̄ sic sim
plex quidē q̄ nō stulta fuit s̄ que
stio ex pte p̄ntum q̄ qd̄ lex dicāt.
q̄ p̄p̄b̄ciā refert ad penā eternā
Quantū autē ad scđam pte que

stio fuit bona qz de p̄ctō origina
li intelligit qd̄ trahit a p̄ntib?
p̄mis sicut dī i ps. Ecce em i mī
q̄tibus cōceptus sū et in p̄ctis
cōcepit me mater mea. q̄ ē s̄esus
q̄s peccant. q̄ē hoc ē vtrū pecca
tū actuale in p̄ntib? an tm̄ origi
nalē fuerit hui? cecitatis causa?
Eph. ij. Omēs nascim̄ filij ire. fi
lius autē ire merito pumit. ij. Re
gū. xix. Neq; em fuit domi? p̄s
mei mīsi morte obnoxia dño meo
regi. Di autē obiciat aliq; s̄ quia
sic quilibet pumēdus cēt cū qui
libet in originali cōcipiatur for
metur in vtero matris. Dicendū
q̄ mīe dīne est q̄ alicui parcit.
Justicia at est qn̄ aliquis pumi
tur. Tren. ij. misericordie dīm q̄
nō sumus assumpti. qz nō de m
eius. Ad hoc autē q̄ supponit q̄
nullus puniat mīsi p̄ p̄ctō. auto
ritatē p̄ se habuerūt. Ecclesiastes.
vij. Nō est hō qui nō peccat neq;
ifans cui? vita est vnius dīi su
per terrā. iij. Regū. viij. Non est
homo q̄ non peccet. Job. xv. qd̄
est homo vt imaculatus fit q̄ vt
iust? appareat natus de mulierē
p̄me Job. i. Di dixerimus quia
p̄ctō nō hēmus q̄ē q̄ ideo dicit
iberonim? quicqd̄ patimur pec
cata nīa p̄meruerūt. Gregorius
nulla nocebit aduersitas si nulla
dīnetur iniquitas. Tren. vi. Ve
nobis qz peccauimus. ad hoc q̄ si
mīlia Dicendū q̄ p̄ certo p̄ctō

est pene p̄ma causa et si non p̄xia
et hec causa d̄fueuit vocari a sc̄is
causa fine qua non et remota. q̄a
si non esset culpa nō esset pena. h̄
hec nō est causa p̄xima meritoia
pene in eadē p̄sona que punitur
qr et xp̄s punitus est ppter p̄ctā
non que ipse fecit h̄ que fecerunt
p̄m̄ pentes et posteritas eorum.
Vsa. liij. eo q̄ posuit animā suā
p̄ pccatis et ipse pe-m-t. et p̄ trās
gressorib⁹ orauit ut nō pirent et
sic intelligūtur ônes inducte au
toritates. Et sic p̄t; q̄ simplex fu
it quidē q̄stio. h̄ non stulta neqz
supposicio est omnino falsa. dic ei
Dani. q̄ multis de causis punit
aliquis Primo em̄ infligitur ali
cui pena ppter reatu culpe. sicut
maria soror moyſi paup̄ra est le
ppter p̄ctū murmuris Nūi
xij. et gyezi ppter symomiaz. iiiij.
Re. v. Secundo ad v̄tutis p̄bac
onem et manifestacōem sic Job
p̄mo et Thob. xij. qr placuisti do
nccē fuitvt temptacō te pbaet Ter
cio ad v̄tutis d̄fuaçōez sic paulo
ii. Cor. xij. Datus est michi sti
mul carnis mee agelus satħāe
vt me colaphiset ne magnitudo
reuelacōnum extollat me Quar
to ppter dīm̄ consilij disp̄satio
nē vt in xp̄o Luce. xxij. Nonne
sic oportuit pati cr̄stum et ita in
trare gloriam suaz. Quinto ad
diuine virtutis in xp̄o latentis
manifestacōem vt diuine virtu

tis operacō manifestata multis
fiat causa salutis sicut hic in isto
ceco. **S**exto vt i alij gloria pas
sionis impigra fiat **H**ebre. xij.
Considerate eum qui tales a pec
catoribus sustinuit cōtradictio
nem vt non fatigemini animis
vestris deficentes. **S**eptimovt
mors iudicij eterni iam in ipſi
p̄ueniat sicut **A**dū. xij. herodes
consumptis verminibus expiavit
Octauo vt ondatur q̄acerbz
iudicium in peccatores erit. ii. pe
tri secundo **S**i autem deus ange
lis peccantibus non peperat sed
rudentibus inferni detracatos in
tartarum tradidit ac. **L**uc. xxij.
Si hec in viridi: in aido quid fi
et sic ergo pat̄z q̄ in toto nō fu
it falsa discipulor̄ supposicio et
ideo locum habuit questio. Et h̄
est quod dicūt: Rabbi quis pec
cauit homo. **R**ō. iiij. oēs em̄ pecca
uerūt et egent grā dei Deberat ei
am dñs occasiōez huic q̄stioni.
qr p̄alitico dixerat Jo. v. Ecce sa
nus fūs es iā noli peccare ne dete
ri tibi aliquid contingat vbi inu
it ppter peccatū fuisse punitum.
Saruch. iiij. Quid est israhel q̄
in terra iūnicorum es. Inuete
rasti in terra aliena coinqnat
es cum mortuis computatus es
cum descendantibus in infernu
dereliquisti fontes sapientie. **N**ā
si in via dei ambulasses habitas
ses utiqz in pace sup terrā tua;

Hic aut p̄ntes eius. sic supple
q̄ vīndicatū est p̄tī ista cecita
te. q̄ id o Thob. iij. dī. Neq; vīn
dīcā sumas de p̄tī misne re
mīscaris delicta mea vel p̄ntuz
meor; q̄ hoc est qđ seq̄tur (vt ce
eūs nasceref) in vīndicaz talis
sui vel p̄ntum p̄tī. q̄ deus non
punit sine p̄tō sicut dictum est.
(R̄ndit ih̄s) desiderantib; suaz
īngerens illumiācones. Ysa. lx.
Surge illuminare ībr̄sm quia ex
mit lumen tuū (neq; hic peccauit)
Job. xvij. Non peccavi eīā in a
m-o-in. Item. xi. passus fūi abs
q; vlla mīqtate cum ad de-m-h
p̄ctes. Itē. vi. v̄tinam appēderen
tur p̄ctā mea et ca. quā pa. in sta
tera. (neq; p̄ntes eius) Sed co
tra hoc obidit Ysa. xljj. Patres
tui p̄mo peccauerūt et interptes
tui p̄uaricati sunt in me. Sed h̄
soluit p̄ ea que dicta fūit. q̄a pec
catuz non ē causa pene nisi sine q̄
nō. h̄ non oportuit q̄ p̄tī sit isti
us p̄tī causa meritoria et ido ad
dit. H̄z vt manifestetur opera
dei in illo) ac si dicat q̄ nō est ce
eūs natus ad pūnicōez p̄tī. sed
pōctus dispensatiua ē cecitas ista
vt manifestato ope miraculivir
tus dīna appāreat et sic ad fidē
edificent credētes. Sed si obidit
q̄ de bonor; nostror; nō indig;
ad hoc q̄ nobis bñfaciat multo
mīdīg; malor; nostror; vt
virtutē suam ad edificacōez nrē

fi dei oñdat. quia multis modis
alijs in salutē nostrā oñdere pōt.
Ad hoc dicendū q̄ quidē aliter
oñdere potuit. h̄ nullū modus ita
familiaris et ouemēs nobis fuit
et ideo defectū quē meruim? inci
dere pm̄fit ut salutē desiderem?
et oblata salus grātā faciat nob̄
saluatois grāciā et hoc mō cecita
tem istā deus disp̄lsauit. et hoc ē
qđ dīcit Job. xi. Infirmitas hec
nō est ad mortē h̄ p̄ gloria dī ut
glorificet filius dei p̄ eam. Eccl.
xlij. audiētes aurib; nostris am
mirabimur illic p̄ clara opa et mi
rabilia (Me oportz.) Hic tāgit
tempis ad miracula facienda con
gruēcia. Et dicūtur duo sc̄z con
gruitas et nc̄citas Congruitas tā
git cum dīcit: me oportz: hoc est
oportunū ē. p̄uis nō nc̄carium h̄
volūtarū q̄ oportz (opari opeā
eīū q̄ mīfit me pris) Job. vi. h̄
est opus dei ut credatis in eum
quē ille mīfit et ideo opa fidē edi
ficācia fūit opa a p̄ filio inūn
data et a filio impleta et p̄fca Job.
q̄nto. Pat me? vsq; mō operaf
et ego operor Ysa. xxvi. Qia opa
nostra opat? es in nobis domine
Lu. ii. In hijs que pris mei sunt
oportz me ee. (donec dies ē) dies
h̄ ē p̄ncia lucis sup nos. et dupli
citer sc̄z p̄ corpale p̄nciam et p̄ fi
dem dumvīwim? - quia post vitā
nō valz nobis opacio solis. p̄s.
Exibit homo ad opus suuz et ad

opacōem suam vſq; ad vesperā
Eccīas.ix.-qđcūq; valet manus
tua instant opare. qz nec opus
nec sciēcia nec rācō nec sapiecia
est apud inferos quo tu p̄peras
Gal..vi.-Dūz tēpus habem⁹ ope
mur bonū ad ônes maxime aut
ad domesticos fidei. pñcia enī lu
cis ⁊ oñdit qđ opemur ⁊ iuuat
ad opacōez ⁊ opatur in nobis
sic pñcia solis in mundo **Mala**.
iiij.-vobis timentib⁹ nomē meuz
oriet sol iusticie ⁊ sanitas in pen
nis ei⁹ **Eccī.**xliij.-ideo dicit qđ sol
est vas ammirabile in op⁹ excelsi.
Si ergo occidat sol a nobis nō
valebit nobis ipsa opacio solis
⁊ hoc est qđ sequit⁹ (quiet nox)
que a nocte dicit qđ nox nichil
aliud est nisi absēcia lucis nos
ad opandū adiuuātis qñ opera
cio vlt̄ri⁹ non p̄derit **Math.**.vi
ceſimo Cum sero factum esſet di
cit dominus vīmē p̄curatori suo
voca oparios ⁊ redde illis merce
dēni ūā Tunc enim non est tem
pus opeis sed recipiende dūime
mercedis **Apo**c.xiiiij.-opa enī illo
rū sequitur illos **Ap̄p.**xvij.- si
rusticus q̄s esſet aut pastor aut
agri laboz opari⁹ p̄occupat⁹ es
ſet ineffugabilē sustinebat nccī
tate. **Vna** enī catkēna tenebrarū
ônes erant colligati ista nox te
nebre sūt extēiores in q̄s pīcī
unf desperati **Math.**xxv.-Liga
tis manib⁹ ⁊ pedib⁹ pīcīt eum

in tenebris extēiores ibi erit fle
tus ⁊ stridor dēciuz ⁊ hoc est qđ
dicit (qñ nemo p̄t opari) qz so
lis iusticie lumen tūc nō iuuat ad
operacōem **Job** tercio. **Noctem**
illam tenebroſus turbo pōſſide
at non illūſtretur lumine. quia
illa est nox eterne damnacōnis.
Sapiē-decimo septimo. **I**gnis
quidē nulla vis nec sydez limpi
de flāme poterāt illūinare noctē
illam torrendā (qđ diu in mundo
fū) ecce bēniuolēcia saluatoris
que sola bēniuolēcia semp fluit
i bñficijs lucis. dicit ergo qđ diu
in mundo fū vēl pñcia corporali vēl
pñcia fidei qđ tps ſtitutū ē ad
merēdū ⁊ dies est h̄is. **Rō.**xij.
abīcam⁹ opa tenebrarū ⁊ indu
amur arma lucis ſic vt in diebō
neſte abulem⁹ (fū lux mudi) ⁊
ſic lux ſemp radios emittit **I**ta
ego emittō ſpūales radios bñfi
ciorū **Io.**xij.-dū luce hētis credite
i luce vt filij lucis fitis **H**ester. x
iiij.- **J**udeis maxima lux oriri vi
ſa ē ⁊ in lucez ſolēqz auersa ē ſic
ergo ſpargo lucis beneficia (lxix
cum dixiſſet) **H**ic tangitur mo
dus mīaculo conuementissimus
Sicut enim emissa de capite do
mini sapiēcia lutum primo fe
at in factura primi hominis **I**ta
nunc descendantē de capite cristi
ſaliva q̄ ē humor ſalsus eo q̄ ſal
ſapia ſignat iterato tpatō luto
facit lutū i tpaſōez h̄is vt oñdat

se eundē saluatorē & creatorē sic
 ergo & tali de causa & modo tali fe-
 cūt lutū ex spūto Job. x. Nemen
 quēso dñe q̄ sicut lutum feceris
 me. scīas autē q̄ lutū materiam
 s̄bstancie nrē signat Rō. x. an nō
 habz p̄tatez figulū lutū Iher. xv
 ij. Sicut lutū in niāu figuli ita
 vos in manu mea dom? isrl Job
 xxij. de eo dē luto ego quoq; for-
 mat? sum. virt? autēz anime tra-
 cō & intellect? sunt ex humore de-
 scendētē a capite & sapor gracie ē
 ex sale saliue. hoc signatū est. p.
Reg. xxi. vbi defluebat saliue i
 barbā dauid vbi vultuz immuta-
 uit q̄ filius dei immutās ad ifir-
 mitatez homis & ad stulticiā cru-
 cīs vultū sue maiestatis talem i
 nos saliūā illumia comis immisit
 hoc ē collirū de quo dicit Apoc.
 ij. vngē collirio oculos tuos vt
 videas. hoc ē vngētū de quo di-
 cit in psal. Sicut vngētū in ca-
 pite qđ descendit in barbā bar-
 bam aaron. hoc ē in ōnes capit
 cristo adhēretes Hic ergo sapiē-
 ciam verbi luto nrē natuē admi-
 scens cecū illumiauit. & hoc ē qđ
 dicit (expuit in terrā) deitatē hu-
 mane nature associās (& fecit lu-
 tum) tēmpando frām sapiēcie
 dīne Job. xxvij. restituere vt lu-
 tuz signaculum & stabit sic vēstī-
 mentū. qđ signaculū ymaginis
 pris vt lutū restitutū est a casu
 p̄stimo & in verbo ipsūz assumēte.

stabit sicut assumpti bit? vēsti-
 mentū Phl. ii. In similitudinē
 hominū fact⁹ & habitu inuētus
 vt homo (ex spūto) a capite suo
 descendente in q̄ ōmis virt? ē ca-
 pitis Col. ii. In ipso fuit omnes
 thesauri sapientie & scīe dei abscon-
 diti (& limiuuit sup̄ oculos ei? lu-
 tū) de natura frē. Iste quidē ecīā
 vidēs exēcari debuit ppter terre
 obscuritatē. h̄ de natura saliue v̄
 tus sanatiua in luto fuit & ideo li-
 mīuit. q̄a lutū fecit ad magnitu-
 dimē miraculi: saliua vero pfect
 virtutē. vñ **H**ec expuit in frā
 & lutū fecit. quia verbum caro fa-
 dum est & habitat in nobis (&
 dixit ei vāde & laua) ad qđ laua-
 re oportebat si sup̄ oculos vngē-
 tum fuit **H**ec ad hoc dicendum
 q̄ lauādi fuit causa nō saliua. h̄
 terra. qđ causa cecitatis p̄ctū fuit
 P̄s. Lauabo p̄ singulas noctes
 lectū in eūz & lacrimis meis stratiū
 meū rigabo. psa. p̄. lauamī mūdi
 estote a·ma·co·v·ab·o·m·v·b·i
 autēz lauet definiat. (in natato-
 riā syloē) Est autē sylo a fonticu-
 lus ad radices mōtis syon. non
 iugib? fluens aquis. h̄ in certis
 horis & ideo indiget receptaculo
 qđ aquā aliquā forte stillantez re-
 cipiet & reseruet & hoc vocat na-
 toria pluralit. qđ multis natato-
 rijs parum fluit ad utilitatē bo-
 mis & ido dicit Psal. viii. q̄ aque
 syloē vadunt cum silencio quā

sonū vndāx nō habet & subdit
euāgelistā (qd̄ iterptat̄ missus)
qz pōcī fuit aque de fluijs celi-
misse q̄ de p̄prijs thesauris aq̄z
erūpentes. **D**ignificat autē bee
aque stillas dīni eloquī q̄si que
tote de celo mīsse fūt & nō cum tu-
mo ē filogisinoz aut colore retio-
rū descendūt h̄ in silencio humili-
tatis & pacis & quieti cordis. **I**sa-
ie. lv. q̄uo descendit ymber & mī-
de celo & illic vltra nō reuertitur.
h̄ infundit terrā & inebriat eam
& dat semen serēti & panem mā-
ducanti. **V**ic erit verbū qd̄ egre-
dieſ de ore meo nō rūvertetur ad
me vacuū. h̄ faciet q̄nq; volui &
p̄speābitur in bijs ad que mīſi
illud. **E**zech. xxxvi. Effundā sup
vos aquā mundā & mundabimī
ōnes ab òmbus inqnamētis &
stris & dabo vobis sp̄ni nouum.
(A)bijt ēgo ecce illūnati obedi-
entia que ē in trib? - abijt enī qz
a causis & locis cecitatis recessit.
p̄s. Obluiscere populū tuū qd̄
mū p̄r̄ tui. **(E)**t lauit qz a se ma-
culas contagionis terrene emūda-
uit. iiiij. Re. v. descēdit & lauit in
iordāe sep̄ies iux̄ hmōez viri dī
& restituta ē caro ei? sic caro puei
puuli & mūdat̄ ē (& vēit vīdes)
ppter mīsterij secretū & obedien-
cie meritū. p̄. Re. xv. **M**elior est
obedientia q̄ vīctie. vēint autē p̄
fidei deuocoem & vīdit p̄ credibi-
lium intellectū in p̄ximo. p̄s. Ve-

mīte & videte opera dei que posuit
p̄digia sup̄ terā (itaq; vicin)
hic incipit ps que est de miracu-
li certificaōne & diuiditur duas
ptes. **I**n quāz prima p̄mitur cer-
tificaciō eius in quo mīaculū ē
p̄fectum. **I**n secunda certificaciō
eius qui fecit mīaculū ibi. **D**ice-
bant ergo: q̄uo aperti sunt tibi
oculi. **A**dhuc p̄ma hāz diuidi-
tur in tres partes. **I**n quarū pri-
ma p̄mitur de eo in quo factū ē
mīaculū dubitaciō. **I**n secunda
discepta cō & in tercia certificaciō
Dicit ergo itaq; tam magno sibi
to apparente p̄digio vicini q̄ pa-
rentes & natales eius cognouerūt
(& qui nouerant eū p̄ius) ex omni-
mī & onutria familiāitate (quia
mendicus erat) qz a notis māxi-
me patebat. **L**uc. p̄. **A**udierunt
vicini & cognati eius quia mag-
nificauit dñs misericordiam cū
illa & cōgratulabantur ē & p̄ mī
mīa leticia vix credere potuerūt
mendicus autē erat qui ab alijs
querebat & ille a pluribus notū
fuit. semp autem dominus men-
dicis plus gracie impēdit. quia
illis similiſ esse voluit & impēnde-
re misericordiam vt lōnes ad si-
milia p̄uocaret. **J**acobi. ii. **N**on
ne deus paupes elegit in hoc mū-
do. diuites autē in fide & heredes
regni qd̄ reppromisit de? diligēti
b? se. iiij. **C**or. viii. scitis grāz dñi
nři ihu xp̄i. qz ppter nos egen?

factus est ut vos illius sopia diuinis
 essetis. hic autem qui propter deum
 noti erant eius propter subitam in fa-
 cie eius apparente mutacionem (di-
 cebat) ex pietate pociusque ex igno-
 rancia dubitantes (nonne hic est qui
 se debat et medicabat) Ceteri ei se-
 dent qui vestigia non vident: medi-
 cant autem qui artes operum unde lu-
 crenz discere non possunt. Ad hunc re-
 pleti sunt stupore et extasi in eo quod
 atigerat illi. (Alij autem dicebant)
 ecce disceptatio quod congratulantes
 ei dicebant (quod hic est) vere quod bene-
 ficiu a saluatori recepit. Iohannes vi.
Hic est vere saluator qui venturus
 est in mundum. (Alij) autem volentes
 obfuscare miraculum dicebant (ne
 quaquam) est ille supplex (quod filius ei
 est). **I**saiah v. Ve qui dicitis bonum
 malum et malum bonum ponentes lu-
 cem tenebras et tenebras lucem.
Ad. p. iij. Opus ergo faciam in diebus
 viris opus quod non credetis si nar-
 rabit vobis. (Ille autem dicebat)
 miraculum in seipso certificans (qui
 ego sum) nulli enim ita ostabat de ip-
 so sic ibi. **M**achabees iij. testabatur
 omnibus ea quod fuis oculi videant opa-
 magni dei. **T**obias xij. coram omnibus
 viuetibus et item eis qui fecerunt vo-
 bisco misericordiam suam. (Dice-
 bat ergo ei) hic incipit certifica-
 cio eius qui fecit miraculum. Et tan-
 gutur hic duo secundum modum in quo
 et eius qui fecit miraculum certifi-
 catio. dicit ergo Dicebat ergo ei:

Cristus. disceptates de miraculo.
 (quoniam apti sunt oculi tui) Quod est
 admirandum et modum opacitatis di-
 vine virtutis ignorantium. quod ad il-
 luc humana ratio non potest. **L**uke p. q.
 modo fiet istud. **E**cclastes primo.
 cuncte res difficiles non potest eas ho-
 mo explicare sermone et id nulla
 quod est. quia modus ille domini sa-
 piens operantis profundari non potest.
Job xxxvi. Nemetho quod ignorans
 opus dei de quo cecinerunt viri lau-
 dare enim opera dei debent et amari.
 sed uestigare non possumus modum.
Mirabilis facta est scientia
 tua ex me accedit. Ex modo etiam loquendi
 videat quod iste pupillas clausas
 angula habuit. qui sic queruntur: quod
 modus apti sunt tibi oculi et non di-
 cutiuntur dati sunt tibi oculi. **P**sal-
 mxxxv. Tunc apienz oculi cecorunt
 et auferuntur. (Rendit) ecce certifica-
 cio eius qui fecit miraculum. Tangu-
 tur autem hic duo. reuelacio fa-
 ctoris per nomine et modus opacitatis
 ipsius et occultatio ipsius per ab-
 senziam suum locum. Dicit ergo (ille
 homo) quod per apostolum dignitatis est in
 ter homines qui in hominum est forma
 homines curantur. **P**hilippi iij. In simili-
 tudinem hominum factus et habitu in-
 ventus ut homo (quod dicitur ihesus) no-
 mie non vacuo saluator appellatur.
 quia sic dicit **E**ccl. xlvi. marcus
 est suum nomine suum in salute
 gentis **P**hilippi iij. Saluator enim ex-
 pectamus dominum ihesum christum qui

reformabit corpus humilitatis
nostre - quicquid enim peccatus
deformauit saluator reformauit
et hoc signatur Iherosolima octa
uoxbi dicitur de figulo fractus
est vas in manu eius et uersus
fecit illud in vas alterum sicut pla
ciuit in oculis eius . Ille ergo quem
vere illexus dictus est (lutum fe
cit) ex sputo saliuie sui capitii quod
gracia est descendens a deitate co
dita sale sue sapientie que gracia
in lutum ex quo factus sum com
mixta est et michi deus nature
reddidit et abstulit deformitatez
sicut figurulus addit partem con
fractam in ope luti . psalmista .
Qui finxit figillatimi corda eorum
et intelligit omnia opera eorum Se
nus secundo . Formauit deus homi
nem de limo terre . de eodem enim et
naturali principio et efficiente fit
vniuersitatisque rei prima formacio
et reformacio se deprauata et iuste
tum est hunc esse creatorem locis (avu
xit) luto sic commixto (oculos me
os) hoc significando quod gracia suu
nis sue deitatis in oculos meos
descenderet et me illuminaret cau
sa cecitatis mee repellendo Adu
xi . Continue sub manu anamie ce
ciderunt ab oculis eius tamquam squa
me et visum recepit anamias enim
donum gratiae dei interpretatur (et dixit
michi) per capiendo (vade) perfectu
gracie et laudis domine . Ps . Ibuit
de virtute in virtute (ad natato

riam syloae) ubi stillicidium diui
ne sapientie in cochain congregatum
est sicut in christo homine Col . ii .
In ipso sunt omnes thesauri sapie
cie et scientie dei absconditi Joh .
xviii . de plenitudine eius omnes
ac et gracia per gratiam ille enim
syloae fonticulus humilius est . quod
ad hoc quod nostrum lutum quod
ipse ut creator miscuit missus est
Psalmista . Lauabis me et super
miuem dealbabor et hoc est quod di
cit (et laua) Iobelis tertio . Fos
de domo domini egreditur et ir
rigabit torrentem spinarum hoc
est hispidorum et deformium per
rum . unde post modicum sequi
tur mundabo sanguinem quem
non mudaueram (et abi) per obe
dienciam hoc est a propria voluntate
recessi et huc appropinquavi Vsa
ie . lvij . Si non fuerit iniuenta vo
luntas tua in te ut loquaris ser
monem sustollam te super altitudi
nem terre et cibabo te hereditate
iacobi patris tui (et laui) continua
expiacione immundiciam lutu pu
rificauit Psalmista . Lauabo per
singulas noctes lectum meum la
crimis meis stratum meum riga
bo . hoc est delectacionem peccati in
qua turpiter iacens quietui (et vi
deo) hoc est visum recipi Actuum
nono . Dominus misit me ad te
ut videas et implearis spissatio
nem queritur quem luto curauit istuz
et quem misit ad syloam . Ad quod dicitur

192

Et in Cris. pro lutū posuit quod etiā
œcitate et opacitate et terremitate
luminis contrarium fuit oculorum ut
magnitudo miraculi appareret et
onerebat quod potencie domine virtutis
qui in ipso erant et in hijs qui contrari
um opant sue voluntatis facit ef
fektū. **Gen.** x. viii. **N**isi deo quicquid eit
difficile misit autem lutū ad locū
publicū tū propter regni solium
tū propter aque refrigeriū ut oīb?
notū fieret tāte potencie miracu
lum. **Dixit ergo ei vbi ē ille?**
dolose querunt ut accusent. **Io.** viii.
queretis me et nō inuenietis et in
peccato vro moriēmi. (ait) illū
natus (nescio). qui indignus es
ut vobis indicetur. **Joh.** v. **Ihs**
declinavit a turba cōstituta in lo
co. **Cant.** v. **I**lle vero declinauē
rat atq; trāfierat. **Adducit eum**
ad phariseos hic post confirmaci
one miraculi ponit publicācō ipi
us que etiā facta est phariseis in
uitis. **Dividit** autem in tres ptes.
In quartū pma mitūtūr reprebē
fibile factū ondere. **In** secunda mi
tūtūr xp̄m huius miraculi factorē
nō ēē probare ibi. **Dicūt ergo ce**
co iter tu quid dicis? **In** tēcā at
autem in hijs ambob? deficientes
factū mitūtūr obumbrāt et minu
ere ibi. **Vocauerūt ergo rursum**
homīnē. **In** pma hāz tria dicū
tur sc̄z replētēciū sollicitudo.
replētēciis q̄sita occasio. et rep
lētēciū dissensio. **In** pmo ho

rum adhuc tria sūt sc̄z ceci ad iū
dicātū phariseorū pntaciō. tēpo
ris qñ miraculū factū est veter
mīnaciō et phariseorū dolosa de
mō miraculū īvestigacō. **Dic** er
go euangelista: adducit vicim:
et qui nouerāt istū p̄us eum cecū
illumīnatū ad phariseos quoru
iudicio pbaret vel improbarebat
miraculū (q̄ cecus fuerat). **Ps.**
Cōgregacio thāuroz in vaccis
populorū vt excludat eos qui p
bati sūt argento. **Isti enim thauri**
fuerūt q̄ cornib? potestatis et iudi
cij omnia ventlabāt. alij autē īfei
ores vaccis cōpantur propter libi
dīmē carnis q̄ cum eis īueniūt et
hoc pmittit de? vt excludat hoc
est sicut ope exclusorū eminere et
fulgere faciūt eos q̄ pbati sūt et
deo accepti argēto hoc ē discussi
one tinnula et sonora p dispūtaci
onē. **Eclusores** enī dicūtūr argē
tarij et aurifices qui spēcie faciūt
anaglifi ī argēto et auro. **Dic**
isti dū sollicitātū qualit facta x
retilētūr ad replētēciū magis
faciūt ea eminere et fulgē ad lau
dem dū sollicitate q̄rūt replētēciū
et nō īueniūt. **Erat autem sab**
batū qñ lutum fecit ih̄s) q: hoc
videbat ēē manuale et seruile (et
aperuit oculos eius) p̄ luti appo
ficēm **Lu.** vi. **O**bseruabāt eum
scribe et pharisei si sabbato cura
ret maiore enī curā habebāt de
sabbato q̄ de homīdio vel de

adulterio Matth. xxij. liquates
culicem camelū autē gluentes
(Iterāt interrogabat eū pha-
risei) ad quos p̄ductus fucat do-
lose agentes Ecc. xij. multa loq-
la temptabit te et subuidet interro-
gabit te de abscondit⁹ tuis (quo-
mō vidisset) - qr factū calūmari
nō poterāt modū reqrunt ut illū
rephendant. q̄a ex mō volebant
ondere q̄ esset maleficus et non
dimis. Ioh. vij. Samaritanus
es tu et demoniū habes Matthi-
xij. i. beelzebub p̄ncipē demōiorū
eis demona (Ille autē) intre-
pidus confitebatur et simplicit̄ ve-
ritatē simplicē confitebat (dixit
eis lutum posuit michi super ocu-
los) cū tamē s̄m Platone oculi
exigne s̄m Aristo. autē ex aqueo
limpido officiat oculus et ignis q̄
dez fulgor caligat ex luto et aque
limpiditas turbatur ut p̄ cōtrai-
um nature dīma virtute sanat̄
ēē intelligatur (et laui) grā dei et
limpiditate sapie scripturarū lu-
tulentā sbstanciaz purgauit. psa-
ie p̄. Lauamini mundi estote (et vi-
deo) tenebris absolutis cecitatis
Mich. vij. Cum sedero in tēbris
dīs lux mea ē. Matth. xx. tetigit
oculos eorū et cōfestim viderunt
et sequebātur eum. (Dicebat er-
go ex phariseis quidā) ecce isto
rum dissensio quia q̄dam coacti
ab ipsa veritate iam ad deuocōez
defledi videbant̄. q̄dam autem

malicia obstinati p̄sistebant in
p̄tinacia et hoc est (nō est hic to-
mo) deum nolūt confiteri (a dō) eo
q̄ cōtra p̄ceptū dī facere videntur
(q̄ sabbatū nō custodit) qr sab-
batū et ope et p̄cepto est sanctifi-
catuz. ope qr in ipso rejeuit de?
ab om̄i opere suo Gen. ii. p̄cepto
autē Exo. xx. Memento ut diem
sabbati sc̄fices. alij autē inclinati
ad deuocōez dicebāt (quomodo
potest homo peccator) qui cū deo
michil habet om̄ine (hec signa
facere) Cōtra hoc est quod dicā
tur Matth. septimo. Multū di-
cent michi in illa die domine non
ne in nomine tuo app̄betauim⁹ et
in nomine tuo demōia eicām⁹ et
virtutes multas fecim⁹ et ego cō-
fitebor eis qr ego nū p̄ noui vos
R̄nō e ad hoc q̄ sicut sepe dī-
mus q̄ isti nō attēdebant tam fa-
ctū q̄ moduz faciendi. qr vt p̄tā-
tē h̄ns nō cū clāue supplicacōnū
vel exorcisnoz ista faciebat sic se-
pe dixim⁹ vñ Matth. vij. loqba-
tur q̄si p̄tātē h̄ns et nō sic scribe
et pharisei et sic (sc̄sina erat iter
eos) et hoc voluit dīs qr cōcordia
maloz ē mala Ysa. decimonono
Dominus miscuit sp̄nū vīrgīnis
in medio eorum et errare fecerūt
egiptum in om̄i opere suo sicut
errauit ebrius et vīnes Adūm
vīcesimotercō. Facta est sedicio
int̄ phariseos et saduceos et soluta
ē multitudo (dicūt ego iterāto)

Tangit hic negacionem eius q
feat in aculum et sicut in prece
denti. ita et hic ex hoc magis pub
licat. tanguntur autem hic quatuor. scilicet
phariseorum veracula ad querendum.
duricia eorum ad credendum. diligē
cia ad inuestigandum et parentū
ceci timiditas ad veritatem testifi
candam (dicere ergo tu quod dicis?)
querebat enim veritate a simplicitate: tu
quid dicis (de illo quod apparet oculi
los tuos) ac si diceret secrete illū
nosti. et aliquid mali te non latet.
Dic hoc Iherusalem. ix. sagitta vulne
rans lingua eorum dolum locuta est.
Cris. Intuere quod modis temptat
miraculū obumbrare. sed hoc est na
tura veritatis ut per hoc pectora fiat
per quem intenditur obumbrari. iij.
Esdre. viij. veritas vincit et inua
lescit et super omnia vincit veritas.
(Ille autem dixit) constans athleta
veritatis Eccl. v. Pro iustitia ago
mizare pro anima tua. sic. (quia
propheteta est) propheteta magnus et fi
delis in conspectu domini. **Luce.** viij.
propheteta Magnus surrexit in nobis
quod deus visitavit plebe suā (¶ 20
crediderit ego sic) ecce ad creden
dū duricia quod licet illū videtur
cerneret et testimoniū omnium erit
quod puer cecus fuerat. tamē non cre
diderūt de illo. quod cecus erit et hec
fuit crassa infidelitas. **Isaye.** liij.
Dñe quis credidit auditui nro et
brachium domini cui uelatum est? **Ego**
di. iij. non credet mihi sed dicet non

misi te domine (donec putes ei?) non
cauerit qui viserat) hoc est qui illū
minatus fuerat quod putes non libe
ter constitetur turpia de filiis Tur
pe autem est cecum natum genuisse.
Job. xxxvij. Ipsa fuerunt rebelleres
luminis et ignorauerunt vias eius
et nescierunt semitas eius. **Cris.** pu
tabant abortiuū facere miraculū
vñ semper rebellare mitabantur (et
interrogauerunt eos dicentes) ecce
qua diligencia ad querendum. non
enim sufficit querere a ceco nisi eiā;
pentes et noti vocarentur. Faciunt
autem hic duas questioes et implicat
tertiā ante duas quae faciunt et idem
pentes responderunt ad duas et ad ter
ciam non responderunt propter timorem pri
ma quā implicat questio est hoc
(hic est filius vester?) hoc est. est ne
hic filius vester? videbat enim ma
ifestū factū in homine et constan
tiā ad confitendum et ideo de illo
nesciunt aliquid sui profici iuesti
gare. **Achit.** v. hominem videntes
qui curatus fuerat nihil potuerūt
contradicere (de quod vos dicitis quod
cecus natus est) sed a questio **Cri**
sostom? O iniquitati per omnia quae
eligeret pater talia loqui de filio
vnde dicunt: de quo vos dicitis:
ac si dicatur et si dicatis dictū virum
non stabile reputat. **Isaye.** xxxvij.
fraudulentivasa pessima sunt. ipse
enim cogitationes cogitabit ac pene
dos mites cum loqueretur pauper iudi
cium (quo ergo nūc videt) **Tertia**

questio dolosi sic q̄stiones cōpō
nebant ut quicqđ dicereſ incon
ueniēs reputaret Job. vi. ad m̄
crepādū tūm elo quia concinatis
aīm ventum verba pfertis (R̄n
verunt ergo eis pentes eius aī di
xerūt) ecce timiditas pentū non
audēciūz aſteri miraculi verita
te (scim̄ q̄ hic est filius nr̄) hec
est r̄fio ad p̄mam q̄ſtione quā
implicite p̄ponebant ysa. lviij.
Carnē tua ne despexis Ite. xlj.
Si p̄t mulier obliuisci aī infatē
fuum vt nō misereatur filio vte
ri ſui Proverb. xxxi. quid dilecte
mi quid dilecte votoꝝ meoꝝ qđ
dilecte vteri mei. hāc autē q̄ſtio
nem natura negare non p̄mittit
(aī q̄ cecus natus est) qđ aſteri
veracūdum est tamē veritas id cō
fiteri cōpellit Rō. ix. veritatē dico
in xp̄o ihu non mēior testimoni
um michi phibēte aſciecia mea
Ep̄l. iii. deponentes mendaciū
loq̄mī veritatē vñuſquisq; cū
xp̄mo ſuo qm̄ ſum? inuicez mē
bra (quō autē nunc v̄deat nesci
m?) Ecce hic timore aſficiois di
uertūt a veritate. vñ hic duo di
auantur ſcz q̄ a veritate diuertūt
a qua de cauſa diuerterūt Dicūt
duo: de modo māculi aī de autoē
de mō dicunt: quomō nunc v̄d̄z
nos nescim̄: loc n̄ erat enī veruz
q̄ ex quo cecus eis qui erāt vici
m a hijs qui nouerant eum p̄us
modum p̄dicauerat multo ma

gis hoc p̄dicauerat pentib⁹ ſibi
de recepto viſu cōgratulantibus
ſic petrus negauit dominū a veri
tatem Math. xxvi. Non cātabit
gallus ante q̄ ter abnegeſ nosſe
me ſic filius negat patrem a pa
ter filium Math. x. Non veſpa
cem mittere in terrā ſi gladiūm
vem enī patreꝝ ſepare a filio aī
(aī quis eius aperuit oculos nos
nescim̄) hoc nō querebant ſi iſti
ſiebant q̄ ſtatim ſi de modo vi
dendi r̄ndiſſent queſituri eſſent
de tanti miraculi autore aī ideo p̄
ueniūt r̄ndendo ſe nescire tra qđ
diſtut Eccī. iiij. Non cōfidans
dicere verū eſt ei cō-ad. p. aī eſt
cō-ad. g. aī graciā (ipſi interro
gate) de ſe ponūt r̄nſionem ſuper
filium (etatē habet) hoc eſt ſuffi
cientē ad regimē vite intellectuꝝ
aī ideo a tutela noſtrā eſt absolu
tus (ipſe pro ſe loquatur) Adiu
uni. xxvi. permittitur tibi loqui
pro teipſo (hec dixerunt pentes
eius) Causam reddit euangeli
ſta ppter quam parentes diuer
terunt a veritate (q̄ ſcīlicz time
bant iudeos) qđ tamē facere nō
debebāt. Yſa. li. quis tu vt time
as ab homine mortali Math. x.
Nolite timere eos qui corp⁹ occi
dūt aī post hoc nō habent ampli
us quid faciant. Causa autem ti
moris fuit (iam enim conſpirauie
rant iudei.) Conſpiracio eſt obli
gacō in malum Iherere. vndeāmo

Inuenta ē colligatio in viris iū
dar habitatoribꝫ ih̄lī reuerſi
ſunt ad iniqtates p̄m ſuorꝫ (vt
ſi quīz ɔfitere eē ip̄m eē cr̄ſtū) bꝫ
est messiā in lege p̄missum a vñ
dūm a deo dimitatis vñctōe. (ex
tra synagogam fieret) tā p̄ ana
thema ab oīmbꝫ eiceret. Ibe.-xi.
Eiadam? eum de terra viuēcūm
a nomē eius nō memoreſ ampli
us. Mat̄l. -xxiiij. venit hora vt oī
mis qui interficit eos arbitretuſ
obsequiuſ ſe p̄ſtare deo (ap̄terea
p̄ntes eius dicebāt) accusacōem
fuaſ in filiū ouertētes (q̄a etatē
babz p̄ ſe loquaf) Gal. -iij. q̄n
to tempeſtē ſeruſ ſuul? eſt: nichil
diſſert a ſeruo. h̄ ſub tutoribꝫ a
actoribꝫ ēvſq; ad prefinitū tps
a p̄tē ac hi dicant a iugo n̄re obe
diēcē eſt abſolut? a cura p̄. co
rint̄l. -xiiij. q̄n fac? ſum vir euā
cuabā q̄ erāt puuli. Hic ergo m̄
tentes iſtū inducere ad negādūz
nō potuerūt. h̄ magis veritas eim̄
cuit. (Vocauerūt ergo rurſū boi
nēr̄c) Dic notat p̄ miraculū m̄
tunſ obnubilare q̄ negare non
p̄nt vt ſalte nomi xp̄i non atf̄bu
atur a ad hoc inducūt p̄ blandi
das vt illiciāt. verſuſias vt deci
piāt. ouicia vt ad ipačia; moue
ant. iūrias vt troibꝫ cogāt a bꝫ ē
Vocauerūt ergo rurſū boi mē q̄ fu
erat cec? : vt blādieno emollireſ
euz vt alij miraculū qđ negari n̄
poterat attribuēt a nō xp̄o. Ibe.

ex. a pſequamur eum ſi q̄no dei
piatur a p̄ualeam? aduerſus eū
a pſequamur vñctionē ex eo Da
miel. vi. Prīp̄es q̄rebantv̄t iue
mireſ occaſionē da nieli vt moue
rent ex latere legi nullāq; cauſā
a ſuppoſiōem recip̄e potuerunt
(a diſpēt ei) aero nato blādiētes
(da gloriā do) de te iam ſanato
a hoc attribue deo a nō xp̄o a bꝫ
ſtultuſ ē. q̄ dare gloriā deo eſt
coſiteri veritatē. Iofue. vij. Fili
m̄ da gloriā deo a ɔfitere p̄ct̄m
tuū) Nos ſcim? q̄n hic homo
non de? (p̄ct̄or eſt) q̄r ſabbatuſ
non cuſtodit. yſa. lij. Nos repu
tauim? eū q̄ſi leproſū a p̄cuſſum
a deo a humiliatiū. Mat̄l. xi. Di
cunt p̄ fitwo ax potator vīm pec
catorꝫ a publicanoꝫ amic? (Di
p̄t ille) blandicījs n̄ illect? (Di
p̄t̄or eſt nescio) hoc eſt nō appro
bo. vel ſi p̄t̄or eſt ſimpliſter hoc
nescio: a p̄ certo ſcirem in meip
ſo ſi eſſet. q̄i tunc curat? nō eēni
a ideo quia nescio p̄t̄orem: ipſe
p̄ certo nō eſt p̄t̄or: Di p̄t̄or
eſt nescio: Cr̄b. hoc eſt mō non
enūcio vel diſat ſicut iac̄z h̄ ego
nescio eum eē p̄t̄orez a hoc habz
duas cauſas veitatis ſcz ſi p̄t̄or
eſt in conſp̄ci vīo ego hoc nescio
hoc ēnō aaprobo. vel ſi p̄t̄or ſim
pliſt hoc nescio a p̄ certo ſcirem
in meipſo ſi eſſz. quia tunc cura
t? non eēni a ido q̄r nescio p̄t̄ore
ip̄e p̄ certo nō eſt p̄t̄or. Ibe. vij.

quis ex verbis arguet me de p̄ctō
p̄-pet-ij.-qui p̄ctm nō fecit nec in
uent⁹ est dol⁹ in ore eius (**Vnu**
scio) per expimētum (q̄a cum ce
aus essem) prius (modo) benefi
cio gracie iphi⁹ (video) **T**hobie.
vndecimo. **H**ūndico te domine de
us israhel. q̄a tu castigasti me et
sanasti me et ecce video **Ysa.**-xlii.
Vt dices h̄ijs qui vindici sunt
expte et h̄ijs qui in tenebris sūt re
uelamī (**Dixerūt ergo illi**) **H**ic
astucij⁹ et r̄erficij⁹ mitunt illum
decipe (quid fecit tibi⁹) ecce vna
q̄stio in q̄ querūt q̄d fecerit ut
factū fuerit etia legē et si sic onde
rent merito illi⁹ facti xp̄z esse pec
catorē et nō curatū esse cecū meri
to facti illi⁹ -eccī.-viii.-nestra faciē
stes et tumeliosi ne sedeat q̄si insi
diator ori tuo **Prou.**-p̄. absco da
m⁹ tendiculas etia insontem fru
stra (**quo apuit tibi oculos**) **H**ī
ideo querūt q̄r̄si cathaplasmia a
malagma aliqd apposuissz tunc
vere ascrip̄fissent **Prou.**-xii.
Con
filia impior̄ fraudulenta verba
impior̄ infidiātus sanguinī **Ite**
Prou.-xxiiij.-ne infidieris et q̄ras et
pietate in domo iusti neq; vastes
equiē eius (**R̄ndit eis**) ille immobi
lis veritatis professor. p̄s. posui ori
meo custodiā cū cōfisteret p̄ctō
aduersum me (dixi vobis iam et
audistis) hoc est explanatū ver
bum meum simplicib⁹ verbis in
tellequistis **Job.**-vi. **S**uper pupil

lum irruistis et subutere aīc. (**qd**
iterū vultis audire?) si enī itera
to velletis audire ex fide et deuo
one p̄atus essem dicere. h̄i q̄r̄sep
tando et dolose queitis. nolo dice
re **M**ath. -vij. **N**olite sanctuz da
re camibus et margaritas nolite
spargere ante porcos **Prouerbii.**
xvij. **N**on recipit stultus verba
prudēcie nisi ea dixeris que versā
tur in corde suo (**nunq̄d r̄ vos**) q̄
vſq; h̄o die hunc persequim⁹ mo
deposita malicia (**vultis discipu**
li eius fieri) q̄rtā diligēter q̄ritis
de fc̄is eius. **T**unc em̄ oporteret
humiliari ad iphi⁹ **Peu.**-xxxij. q̄
appropinquant pedib⁹ ei⁹ accipi
ent de doctrina ei⁹ - oporteret eiā
sequi ei⁹ imitādo et obseruādo p̄
cepta eius quoq; nichil vultis fa
cere. **psa.**-vij. **L**iga testimoniu⁹ si
gna legē in discipulis meis (**ma**
ledixerūt ergo ei) ecce hic se coni
tunt ad via⁹ **E**t dicuntur duo
scilicet conuicia phariseorum et sa
pientissima responfio illuminati
In conuicio duo sūt maledictio
illuminati et qualiter moy sen p̄
ferunt xp̄o ip̄i pessime excecati. **dīc**
ergo: maledixerūt ego ei ceco (et
dixerūt) h̄i hec maledictō suertit
in būndictōnem **Zacharie.**-vij.
Sicut eratis maledictio in gen
tibus domus iuda et domus isra
hel sic saluabo vos et eritis bene
dictio **Gen.**-xxvij. **Q**ui be.ti.sit
li.bene. et qui maledixerit tibi

fit ille maledictus? Et dixerunt (tu discipulus eius sis) Gen. xxvij. in me fit ista maledictio Matth. v. b̄ti eritis cum vos maledixerint homines et exprobauerint et eiecerint nomine vestrum tamquam malum propter filium hominis (nos autem moysi discipuli sumus) quem Christus perferunt et hoc est blasphemia et tamē in hoc falsū dicuntur. quod si cōsent discipuli moy si per moysen veniret ad Christum Iohann. v. Si crederetis in moysi crederetis fortissimā et michi de me enim ille scripsit Lu. xv. Habet moy sen et prophetas audiāt illos (nos scimus quoniam moysi locutus est de te?) Christus est apparens non existēs quaē cōfido perferunt moysen: nos scimus per autoritatem legis quoniam moysi locutus est dominus Nūi. xiiij. Orem ad os loquar ei sicut homo solet loqui ad amicū suum Exo. xxxij. loquitur dominus ad moysen facie ad faciem Sed noluerunt scire quid intenderent locutōne. quod misteria loqbat de Christo et ad hoc habebat cor relativum. Cor. iij. vñ qz in diēnū diē cū legib⁹ moyses vela mē posuit super cor eorum et ideo dicunt (hunc autem nescimus vñ fit) et tradidicūt sibi septiō ca-supra Sed hūc scimus unde fit Christus at cum venerit nemo scit vñ fit sed ibi loquitur de origine carnali hic autem de origine domini. quod noluerunt scire utrum potestas eius esset a deo vel a dyabolo Matth. xxxi. Dic

nobis in qua p̄tate hoc facis? aut quod dedit tibi hāc p̄tate. (Respondebit ille homo et dixit illis) Ecce sapientia et illuminatio r̄sumum Et dicat quatuor mirari se de eorumdem dicto: cū ratio vñ fit apparent in facto. ratio et adhibet et ratio em confirmat et postea contra eoscludit. Dicit ergo (In hoc ei) dicto vero (mirabile est) quod mirandum est quod a sapientibus dictū stulticie p̄cedit. puer. xxvij. Si cōtuleris stultū quod in pila typsanas feriēte de sub p̄pilo non auferes ab eo nimia stulticia eius et hoc miserabile est et mirabile Mar. vi. mirabatur Christus incredulitate eorum (quod vos: sicut dicitis: nescitis vñ fit) cuius ex operibus p̄tatem dominaz et ex p̄tate naturā et personā possitis cognoscere (capuit meos oculos) quod eo modo quod solo feit iperio applicās eam ea que sunt in naturā in contrarium opantur non posset facere nisi deus esset cum Ioh. xiiij. propter operam ipsa credite Itez. v. Optime que ego facio in nomine patris mei ipsa testimoniū probabit de me et non vultis venire ad me. Videamus autem hoc fallax argumentū. quod Matth. vii. dicit quod etiam mali signa faciunt. Sed ad hoc iam sepius r̄sumus est quod in operibus Christi consideratur in timore factum. sed multo plū modū faciēdi et sic iste loquitur (Nam autem) ecce ratio confirmingans quod dixit: scimus autem per scripturā (quod

pctōres non audit. ps. **L**onge a
peccatoribꝫ salus. psa. p. **C**ū mꝫ
tiplicaueritis oracōnē nō exaudi
am p̄ibi. i. **E**go ī interitu v̄stro
ndebo. **N**ed ad hoc dicēdūz q̄ de
us pctōres recedentes a pc̄is au
dit h̄c publicanuz **L**uc. xv. et
xvij. qz sūt penitentes sed pctō
res q̄ manēt ī pc̄is non audit
ad fructū vite eterne. **D**ic ēgo di
ct. **H**ām? qz pctōres) ī pecca
tis manē volētes (de? nō audit)
hoc ē exaudit p̄ibi. xv. **L**oge est
dñs ab impijs. ii. **M**ach. ix. Qia
bat scelest? dñm a quo non erat
misericordiaz securit? (**N**ed
si quis dei cultor ē) ī veritate cul
tus q̄ describitur. **J**ob. iii. **V**eri
adoratores adorabūt p̄em ī spū
ī veritate. **R**ā ī p̄ tales q̄rit qui
adoret eū vñ. **P**sa. xix. cum loq̄re
tur de egipcijs cōuerfis ad dñm
dixit cognoscent egipcij dñm ī
die illa ī colēt eū ī hostijs ī mu
neribꝫ ī vota vñet dño ī soluēt
Job vltimo iob seru? meus ora
bit p̄ vob facie eius fuscipiaz ut
nō imputef vob stulticia. (**E**t vo
lūtate eius facit) ī obseruacione
mādatorz **D**eu. iii. **D**e? nr adest
ācūtis obsec̄. nos. vñ. **L**uc. i. **V**bi
dic̄ z̄charie q̄ exaudita ē oīo
tua: p̄im̄tit. **E**iāt aut̄ amb̄iūsti
ān dñm ī cēdentes ī omnibus
mādatis ī iustificacōmbꝫ dñm si
ne q̄rela (hūc exaudit) vñde ps.
Exaudi dñe iusticiā meā alit eīn

diceretur illud **I**here. xiiij. **P**rope
es tu ori eoꝫ ī longe a remibꝫ eo
rum. **A** seculo nō est auditū) ec
ce oīdit q̄ incōsueta ē iſidelitas
istorz (qz q̄s) p̄ naturalē potēcā
peccator ap̄a ptāte (apuit ocu
los cēa nati) **P**sa. vi. quis audi
uit vñ q̄ tale ā quis vidit huicſi
mīle. **I**te. xliij. **E**go facio noua et
nunc orient vtiq; agnoscetis ea
(mīhi hic) saluator (es̄set a deo) i
se manēte (nō poss̄ facere q̄cōp)
ēt hec est īclusio q̄ īcludit totūz
ppositū. **J**o. iij. **N**emo p̄t hec si
gna facere q̄ tu facis mīhi fueit de
us cū eo. **I**te. xvij. sic dedisti ei po
testatē ōmis carnis. **R**ūderūt dī
xerūt ei) hic dūtūtūtū ad īmūrias
āmīcia ī q̄fi ad mīnas. vñ īfe
rūt īmīciū ī īmīciū tā q̄ exōcīcatuz
De p̄mo dīcūt (**I**n pctis nat̄ es
totus) totū dīcūt natū ī pctis.
qz ī corpē īudicio dei deformatū
ēt a deo dānatū ī aio reputat
eū p̄terū eo q̄ nō īsenſit p̄fūas
om̄bꝫ eoru; **J**ob. iii. **R**ecordare
obsecro q̄s vñ q̄ īnocēs perīt
aut q̄n recti deleti sūt. **Q**n̄ p̄cūlū
vīdi eos q̄ semināt doloēs ī me
tunt eos flante deo perisse ī spiri
tu ire eius esse cōsumpto ac̄ipi
ebant īcīā occasionem dīcī ab
hoc quod dīcīt. **E**xodi viceimo.
Ego sum deus zelotes vindicans
peccata patrum ī filios ī terā
am ī quartam generacōem ī iō
ī ipso vīdentes penam dixerunt

ipsi p̄ omnibus punitū & forte di-
 scipuli occasione sue q̄stionis ac-
 ceperunt ab hoc errore iudeorū &
 phariseorū (et tu doceſ nos) hoc
 ex indignatione dicūt. qz a nullo
 hominū doceri volebāt. diligens
 autē veritatem: patut est ab omni
 homine veritatem audire. vñ pote-
 rat iste dicere illō Joh. viij. ego
 si veritatem dico vobis: quare vos
 n̄ creditis michi. Dap. iiij. Da
 pieciam & disciplinā qui abiicit i
 felix est in vita ē ſpes illi? & labo-
 res ſine fructu. Et eiecerūt euſ fo-
ras) hoc est a synagoga ipſoruſ
 piecerūt. ſupra iā cōſpirauerant
 iudei q̄ ſi quis c̄ſiteret eum eſſe
 xp̄m extra synagogā fieret & hoc
 quidē fuit glorioſū. qz ſic dicitur
Apoſ. ii. dicūt ſe iudeos eē & non
 fuit h̄ ſunt synagoga ſathane.
Eccī. iiij. synagoge ſupborum nō
 erit ſanitas. Itē. xxij. ſtuppa colle-
 da synagoga peccanciū. a talibō
 ergo eicit bonus ſicut p̄ciosum a
 vili. Audiuit ih̄s r̄c. In parte
 iſta pomin̄ iſti? miraculi fructus.
 Tanguntur autē hic duo q̄ facta
 fuit p̄ miraculu: edificatio fidei
 & publicacio ſez iuſticie dīme & iu-
 dicij ibi: dixit ei ih̄s in iudiciū:
 In p̄mo horū tria dicunt. q̄ſtio
 exhibens illuminacōe ex pte xp̄i.
 q̄ſtio petes diſtingui fidem ex p-
 te ceci. & fides diſtingua ex pte il-
 luminati. In p̄mo horū tria dicū-
 tur ſez oſolacio eecti. inuicio ad

fixeles exprobrati & allocatio in-
 ſtruēdi. Dicit ergo: Audiuit qui-
 dem qd̄ ante ſciunt: licet ut homo
 eīā audire vellet ut nob̄ formaz
 daret inq̄rēdi & audiēdi veritatē
 ante q̄ pcedam? cōtra aliquē Ge-
nē. xvij. deſcendā & videto ut
 clamore qui puenit ad me ope-
 cōpleuerint (q̄ eieciſſent eum fo-
 ras) & ideo congregauit eum ad ſe
Ihere. xxij. Cōgregabo reliqas
 gregis mei de omnib̄ terris. Eze-
xxvij. qd̄ pierat requiā & quod
 abiectū fuerat reducā. Et cum i-
 uenisset eū) hoc eſt intus veniſſ
 p grām quā eī appoſuit Lu. xv.
 Accendit lucernam & euertit do-
 muni & querit diligēter donec in
 ueniat (dixit eī) benigna allocu-
 tōe qua oſolareſ deſolatū Cañ.
 iiij. mel & lac ſub lingua eī? Tu
 c̄redis in filium dī? questio eſt
 exhibēs illuminacōem. h̄ obicit de
 hoc qd̄ Heda dicit q̄ nullū dī ſ
 curauit in corpe que nō aī cura
 uit ate in niēte & oſtat q̄ iſte mē
 te curari nō potuit ſine fide. qz dī
Heb. xi. Hinc fide impossibile ē
 placē deo. ſi ergo fide p̄ius habu-
 it. q̄lit mō de fide ſua q̄rit xp̄s?
 Ad hoc dicēdum q̄ ſone op̄ dei
 pfectuſ ſc̄nī eſt ſicut Deut. xxxij.
 dicāt dei pfecta ſunt opa. h̄ ſic di-
 cit Aug? duplicit deus pfecta ſua
 facit opa. quedā enī facit i toto
 pfecta. ſicut fecit pfectum ſolē cui
 nec addi nec minui poſſ. quedā

aute inchoavit in tali pfectioe q
in seiphs haberet unde se pfectio
re possent sicut lunaz in inicio no
ctis accendit lumie et posuit in ta
li orbe p que mota contra solem se
totam lumie impleret et sic fecit in
hominiibz qz suis pmo dedit fidem
inchoata lumine indistincto que
vocatur fides implicita et ideo ali
qz modice fidei dicuntur. sic Ma
thi. xv. aliqui tardi corde ad cre
dendu sic Lu. xxiiij. s gracia que
est in fide indistincta continet mo
uet et pfect in eis usqz ad fidem
cum distinctioe pfectaz et explicita
perudicione et illuminacionem acce
ptam et ita querit hic dominus cu
dicit tu credis distincta fide et ex
plicita in filiu dei qui tibi iam di
stincta manifestauit virtutem.
Web. xi. accedetem ad deum opor
tet credere qz est et q inquirenti
bus se remunerato est Jo. xiiij.
Creditis in deum et in me credite (et
dixit) peticio est illuminacionis ad
explicita et distincta fidem quis
est tam in persona qz in natura
et vture. sic enim querit qz an et no
men et personam nouerat qz dixit.
Ille homo qz dicit ihes lumen fecit
ex sputo et limuuit oculos meos. s
sicut in natura non sufficit cognoscere qd est nisi habeat cognitio
accidentium ppor. Ita in fide opor
tet cognoscere articulum cu suis p
prijs determinacionibz et sic qrit
hic cognoscere filium dei cum dicat

(quis est domine) hoc est cuius sub
stantie et excellencie et virtutis est (vt
credam in eum) cu non sit credendum
misi in aliquid qd pfecte est expli
citum si fide explicita credat in euz
P ed tunc querit qz rex xps noluit
q ille fide implicita disputas sta
ret coraz phariseis. si enim statim de
disset pfectam sui noticiam et fidez
melius respodisset. Ad hoc dice
dumi est sum Christus. et dicit Christus.
hunc ignorat p qz tantum disputa
uit ut discat veritatis amore. qz
si explicita habuissz xpni noticiaz
putaref q amo plo et non amo
re veritatis disputassz Lu. xxiiij.
Oculi eoz tenebant ne cu agno
sceret Ioh. xx. vidit ihesum stante
et non sciebat qz ihes est (Et dixit
ei ihesus) ecce distincte fidei et il
luminacionis de cognitio et filii dei ple
na collacio. vnde dic (et vidisti eu)
in signis exterioribz deitate eius
ppedisti et hoc in pterito (et q loqu
tur iam tecum) de tua interiori illumi
nacione plena et distincta (ipse est)
ad hoc enim vobis caro factum est ut
nobis carnalibz ad modum nrum
loqueretur et loqui posset Iohann
es. iij. ego sum qui loquor tecum
Item. viij. ego principium qui
et loquor vobis Haruch. iij. In
terris vobis est et cum hominiibz
conuersatus est. Hunc autem qd a q
obicitur de hz: et vidisti eu: qz fides
est de hz q non videt s h obiecto
nulla est et in antehabitis soluta

quia i fides i explicatio fidei sēp
ex sensibus oriūtur q̄ iuz ad cre-
dere licet ip̄su donū fidei sit lumē
a deo collatū At ille ait ō sensum
prebēs ad fidei explicacōem (cre-
do dñe) corde illuminato ō sensu
fidei p̄beo. Rō.-x. Corde creditur
ad iusticiā ore autē ōfessio fit ad
salutem. Abacuck.-ij. Just? autē
me? ex fide sua viuet (i proctōes
pnus in terrā: adorauit eū) ea q̄
dic̄ latrīa adoracōe Math.-ij. p̄-
cidētes adorauerūt eū Josue.-vij.
adorauerūt p̄m in terrā fugiētes
prostracōem em̄ debeni? creatori
in signū q̄ manu creatoris de m̄
chilo erecti sum? (Dixit ei ih̄s.)
Eccē secūda ps que ē de ppalata
racōne dñi iudicij p̄ miraculum
istud. habz autē duas ptes. In
quaꝝ p̄ma dñi iudicij ppalatur
In secūda murmur phariseor̄
xp̄scit. De p̄mo dic̄ In iudici-
um) nō quidē dānacois Jo.-ij.
Non misit deus filiū suum i mū-
dum vt iu.-m. h̄ vt s.-m.-p̄ eū. sed
in iudicij discrecōis bonor̄ ad
me ōgregantor̄ i malor̄ in resi-
stencium. p̄s. Judica me deus i
discerne causā meā de gēte nō sā-
cta. (ego in munduz hunc) q̄ cō-
plectitur bonos i malos (veni)
p̄ incarnacōez (vt q̄ nō vident)
nō notat hic causā sc̄z q̄ ad hoc
nō venit finalit vt aliquis execa-
ret. p̄. Thi.-ij. qui vult ōnem bo-
minē saluū fieri i ad agmādōem

sui nomis venire. h̄ notat termi-
num quadruētu s̄ eius terminat?
fuit ad hoc sic solis calor i fumo
sa terra t̄minat ad nebulaz tene-
bras i sicut medicī boni opaciō
in desperatis t̄minat ad morte; z
i sicut boni viri virt? apud p̄u-
sos terminat ad indignacōe; vt
qui non videt interi? i exterius
i deuote illuminacōe petūt (vi-
deant) a me illuminati. Iōh.-p̄.
Erat lux vera que illuminat ōnem
bonē venītem in hūc mundum
Lu.-xvij. respice fides tua saliuū
te fecit (i qui videt) loc est xp̄ a
p̄sumptōe se vīdet reputat per
scienciaz legis sicut scribe i phai-
sei indurati i in deuoti (ceci fiāt)
in corde. Gen.-xix. Eos qui foris
erāt pcussit cecitate a minimo us
qz ad maximū ita vt ostium iue-
mre nō possent. Vic similit isti
ostium fidei i ecclie qd̄ ē xp̄s nō iue-
niunt. Re.-vi. pcute obsecro
gēte hanc cecitate pcussitqz eos
domin? iux verbū belizei Math.-
xxij. duces ceci excolantes culicez
camelū autē gluciētes. (Et audi-
erūt ex phariseis quidā). tāgit
hic murmur phariseor̄ quorun-
dam (q̄ cum ip̄o) ceco illuminato
(erāt) adhuc aspiciētes i amīra-
tes miraculū (Et dixerūt a Num
qd̄ i nos) qui religiosi i brāti su-
mus in lege (ceci sum? L) qui spi-
ritualit visu spūalem illuminatū
bemus. Rō.-ij. Confidis teipſu

esse ducē oceoz lumē eoz qui i te
nebris sunt. *Ysaie-xliij.* Educ fo
ras populū cœā i oculos hñtez i
furdū i aures ei sūt. *Dicit eis ih
sus*) lux vera que om̄ia videt anq̄
fiant (si cœā essetis) vīā reputaci
one vel ecīā memoēs q̄ nichil vi
sus in corde habetis (nō habere
tis p̄tñ) q̄tunc vel ad me auer
teremini vel impossibiles essetis
ad cognitōez p̄cipienda. *n̄-petri*
n̄. Neli? esset eis viā veritatis n̄
agnoscere q̄ post agnitaz retro
cedere ab eo qd̄ traditū erat illis
a scō mādato. *Ned* otrā hoc obi
citur p̄. *Coz.-xiiij.* Ignorās igno
rabitur. *h̄* ad hoc dicēdū q̄ loqt̄
ibi apl's de ignorācia crassa i su
pīna siue affectata q̄ sc̄; isti igno
rabant *Rō.-x.* Ignorātes iusticiā
dei i suā queretes statuere iusti
cie dei nō sūt subiecti. Illi autē q̄
simplicē habent nesciēciā excusa
tur. *Gēn.-xx.* Nū gētē ignorātem
i iustā interficies q̄t hoc iudicū
eēt in iustū. *vñ* scienti bonū i n̄ fa
cienti: p̄tñ ē illi. alio c est. *Nūc*
vero dicitis q̄t vīdem?) sciēciām
em̄ līē brē sine spū illūmāte ē sic
ocul? nō coadunatū hñs visum
sed oculum. *p̄s.* Oculos habet i
nō videbūt (p̄tñ vīm manet)
q̄t nō queritis vīm nec vītū
ad fidē. *Joh.-iij.* qui incredul? ē
filio nō videbit vitam sed ira dei
manet sup eum. Et hoc de nono:

¶ Capitulum decimū.

H Men amē dico vobis
In hoc capitulo sūm su
pius inductā diuisiōez
agitur de illuminacōe p̄ exempluz
Doctrina em̄ h̄ sic i ois alia mo
ralis instructio nō est atēplacio
nis gracia h̄t boni fiam? i ideo
instructio per vīrum nulla ess;
nisi fieret instructio p̄ exempluz
i ideo sermōonal' instructō do
cet viaz. ea autē que est p̄ signa
afirmat vītātē. sed exemplais
xp̄ficit p̄ opus quod faciendū ē.
Joh.-xiij. Exemplū em̄ dedi vobis
vt quēadmodum ego feci vobis
ita i vos faciatis. *diuidit* autem
hec doctrina in duas p̄tes. In q̄z
p̄ma sua exempla pp̄omit iudeis
p̄ sermonē pabolicū. In secunda
autē pp̄omit p̄ sermonē pabola
rum explanatiū ibi: *Facta* autē
sunt encēnia: *Adhuc* p̄ or haruz
diuiditur in tres p̄tes. In quarū
p̄ma pabolaz pp̄omit. In secunda
pabolam nō intellectā esse autor
dicit ibi: *hoc puerbiū dixit eis:*
In tercia pabolam aptādo de se
intelligēdam dicit ee ibi: *Amen*
amen dico vobis q̄t ego sū ostiū
Parabol'a autem quā pp̄oit est
de vero pastore i hunc tripliāt
describit. In prima parte scilicet
ab introitu. ab officio i ab exē
ploqd̄ ostendit i opere. Secundū
est ibi: *Et proprias oues vocat*
nominatim. terciū est ibi: *Et*
cū pp̄rias oues em̄seit: In priō